

DOLOŽKA ZLUČITELNOSTI
návrhu zákona s právom Európskej únie

- 1. Navrhovateľ zákona:** Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky
- 2. Názov návrhu zákona:** Návrh zákona o ochrane spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov
- 3. Predmet návrhu zákona je upravený v práve Európskej únie:**
 - a) v primárnom práve:
čl. 114 a 169 Zmluvy o fungovaní Európskej únie v platnom znení,
 - b) v sekundárnom práve:
smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/2161 z 27. novembra 2019, ktorou sa menia smernica Rady 93/13/EHS a smernice Európskeho parlamentu a Rady 98/6/ES, 2005/29/ES a 2011/83/EÚ, pokiaľ ide o lepšie presadzovanie a modernizáciu predpisov Únie v oblasti ochrany spotrebiteľa (Ú. v. EÚ L 328, 18.12.2019)
Gestor: Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky,

smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/770 z 20. mája 2019 o určitých aspektoch týkajúcich sa zmlúv o dodávaní digitálneho obsahu a digitálnych služieb (Ú. v. EÚ L 136, 22.5.2019)
Gestor: Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky
Spolugestor: Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky,

smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/771 z 20. mája 2019 o určitých aspektoch týkajúcich sa zmlúv o predaji tovaru, ktorou sa mení nariadenie (EÚ) 2017/2394 a smernica 2009/22/ES a zrušuje smernica 1999/44/ES (Ú. v. EÚ L 136, 22.5.2019)
Gestor: Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky
Spolugestor: Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky,

smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/2302 z 25. novembra 2015 o balíkoch cestovných služieb a spojených cestovných službách, ktorou sa mení nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 a smernica Európskeho parlamentu a Rady 2011/83/EÚ a ktorou sa zrušuje smernica Rady 90/314/EHS (Ú. v. EÚ L 326, 11.12.2015)
Gestor: Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky,

smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/94/EÚ z 22. októbra 2014 o zavádzaní infraštruktúry pre alternatívne palivá (Ú. v. EÚ L 307, 28.10.2014)
Gestor: Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky
Spolugestor: Ministerstvo dopravy Slovenskej republiky, Úrad pre reguláciu sieťových odvetví,

smernica Európskeho parlamentu a Rady 2013/11/EÚ z 21. mája 2013 o alternatívnom riešení spotrebiteľských sporov, ktorou sa mení nariadenie (ES) č. 2006/2004 a smernica 2009/22/ES (smernica o alternatívnom riešení spotrebiteľských sporov) (Ú. v. EÚ L 165, 18.6.2013)
Gestor: Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky

Spolugestor: Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky,

smernica Európskeho parlamentu a Rady 2011/83/EÚ z 25. októbra 2011 o právach spotrebiteľov, ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 93/13/EHS a smernica Európskeho parlamentu a Rady 1999/44/ES a ktorou sa zrušuje smernica Rady 85/577/EHS a smernica Európskeho parlamentu a Rady 97/7/ES (Ú. v. EÚ L 304, 22.11.2011) v platnom znení

Gestor: Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky,

smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/122/ES zo 14. januára 2009 o ochrane spotrebiteľov, pokiaľ ide o určité aspekty zmlúv o časovo vymedzenom užívaní ubytovacích zariadení, o dlhodobom dovolenkovom produkte, o ďalšom predaji a o výmene (Ú. v. EÚ L 33, 3.2.2009)

Gestor: Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky,

smernica Európskeho parlamentu a Rady 2006/123/ES z 12. decembra 2006 o službách na vnútornom trhu (Ú. v. EÚ L 376, 27.12.2006)

Gestor: Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky

Spolugestor: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Ministerstvo financií Slovenskej republiky, Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky, Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky, Úrad geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky,

smernica Európskeho parlamentu a Rady 2006/114/ES z 12. decembra 2006 o klamlivej a porovnávacej reklame (kodifikované znenie) (Ú. v. EÚ L 376, 27.12.2006)

Gestor: Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky,

smernica Európskeho parlamentu a Rady 2005/29/ES z 11. mája 2005 o nekalých obchodných praktikách podnikateľov voči spotrebiteľom na vnútornom trhu, a ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 84/450/EHS, smernice Európskeho parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 („smernica o nekalých obchodných praktikách“) (Ú. v. EÚ L 149, 11.6.2005) v platnom znení

Gestor: Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky,

smernica Európskeho parlamentu a Rady 2003/33/ES z 26. mája 2003 o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov týkajúcich sa reklamy a sponzorstva tabakových výrobkov (Ú. v. EÚ L 152, 20.6.2003; Mimoriadne vydanie Ú. v. EÚ, kap. 15/zv. 7)

Gestor: Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky,

smernica 2000/31/ES Európskeho parlamentu a Rady z 8. júna 2000 o určitých právnych aspektoch služieb informačnej spoločnosti na vnútornom trhu, najmä o elektronickom obchode (smernica o elektronickom obchode) (Ú. v. ES L 178, 17.7.2000; Mimoriadne vydanie Ú. v. EÚ, kap. 13/zv. 25)

Gestor: Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky,

smernica 98/6/ES Európskeho parlamentu a Rady zo 16. februára 1998 o ochrane spotrebiteľa pri označovaní cien výrobkov ponúkaných spotrebiteľovi (Ú. v. ES L 80, 18.3.1998; Mimoriadne vydanie Ú. v. EÚ, kap. 15/zv. 4) v platnom znení

Gestor: Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky,

smernica Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (Ú. v. ES L 95, 21.4.1993; Mimoriadne vydanie Ú. v. EÚ, kap. 15/zv. 2) v platnom znení

Gestor: Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky,

nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 z 11. februára 2004, ktorým sa ustanovujú spoločné pravidlá systému náhrad a pomoci cestujúcim pri odmietnutí nástupu do lietadla, v prípade zrušenia alebo veľkého meškania letov a ktorým sa zrušuje nariadenie (EHS) č. 295/91 (Ú. v. EÚ L 46, 17.2.2004; Mimoriadne vydanie Ú. v. EÚ, kap. 7/zv. 8)

Gestor: gestorstvo sa k nariadeniam EÚ pred vstupom SR do EÚ neurčovalo,

nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1107/2006 z 5. júla 2006 o právach zdravotne postihnutých osôb a osôb so zníženou pohyblivosťou v leteckej doprave (Ú. v. EÚ L 204, 26.7.2006)

Gestor: Ministerstvo dopravy Slovenskej republiky,

nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1008/2008 z 24. septembra 2008 o spoločných pravidlách prevádzky leteckých dopravných služieb v Spoločenstve (prepracované znenie) (Ú. v. EÚ L 293, 31.10.2008) v platnom znení

Gestor: Ministerstvo dopravy Slovenskej republiky,

nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1177/2010 z 24. novembra 2010 o právach cestujúcich v námornej a vnútrozemskej vodnej doprave, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie (ES) č. 2006/2004 (Ú. v. EÚ L 334, 17.12.2010)

Gestor: Ministerstvo dopravy Slovenskej republiky,

nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 181/2011 zo 16. februára 2011 o právach cestujúcich v autobusovej a autokarovej doprave a o zmene a doplnení nariadenia (ES) č. 2006/2004 (Ú. v. EÚ L 55, 28.2.2011)

Gestor: Ministerstvo dopravy Slovenskej republiky,

nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1007/2011 z 27. septembra 2011 o názvoch textilných vlákien a súvisiacom označení vláknového zloženia textilných výrobkov etiketou a iným označením, ktorým sa zrušuje smernica Rady 73/44/EHS a smernice Európskeho parlamentu a Rady 96/73/ES a 2008/121/ES (Ú. v. EÚ L 272, 18. 10. 2011) v platnom znení

Gestor: Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky

Spolugestor: Ministerstvo financií Slovenskej republiky,

nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 524/2013 z 21. mája 2013 o riešení spotrebiteľských sporov online, ktorým sa mení nariadenie (ES) č. 2006/2004 a smernica 2009/22/ES (nariadenie o riešení spotrebiteľských sporov online) (Ú. v. EÚ L 165, 18.6.2013)

Gestor: Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky,

nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1128 zo 14. júna 2017 o cezhraničnej prenosnosti online obsahových služieb na vnútornom trhu (Ú. v. EÚ L 168, 30.6.2017)

Gestor: Ministerstvo kultúry Slovenskej republiky,

nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/2394 z 12. decembra 2017 o spolupráci medzi národnými orgánmi zodpovednými za presadzovanie právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa a o zrušení nariadenia (ES) č. 2006/2004 (Ú. v. EÚ L 345, 27.12.2017) v platnom znení

Gestor: Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky

Spolugestor: Ministerstvo financií Slovenskej republiky, Ministerstvo dopravy Slovenskej republiky, Ministerstvo zdravotníctva Slovenskej republiky, Ministerstvo kultúry Slovenskej republiky, Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky,

nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/302 z 28. februára 2018 o riešení neodôvodneného geografického blokovania a iných foriem diskriminácie z dôvodu štátnej príslušnosti, miesta bydliska alebo sídla zákazníkov na vnútornom trhu, ktorým sa menia nariadenia (ES) č. 2006/2004 a (EÚ) 2017/2394 a smernica 2009/22/ES (Ú. v. EÚ L 60I, 2.3.2018)

Gestor: Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky,

vykonávacie nariadenie Komisie (EÚ) 2018/732 zo 17. mája 2018 o spoločnej metodike porovnávania jednotkových cien alternatívnych palív v súlade so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2014/94/EÚ (Ú. v. EÚ L 123, 18.5.2018) v platnom znení

Gestor: Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky.

c) v judikatúre Súdneho dvora Európskej únie:

rozsudok Súdneho dvora Európskej únie z 25. júna 2020, C-380/19 Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband eV proti Deutsche Apotheker- und Ärztebank eG:

Článok 13 ods. 1 a 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2013/11/EÚ z 21. mája 2013 o alternatívnom riešení spotrebiteľských sporov, ktorou sa mení nariadenie (ES) č. 2006/2004 a smernica 2009/22/ES (smernica o alternatívnom riešení spotrebiteľských sporov), sa má vykladať v tom zmysle, že obchodník, ktorý na svojej webovej stránke sprístupní všeobecné podmienky kúpnych zmlúv alebo zmlúv o službách, ale ktorý neuzatvára zmluvy so spotrebiteľmi prostredníctvom tejto stránky, je povinný uviesť v týchto všeobecných podmienkach informácie týkajúce sa subjektu alebo subjektov alternatívneho riešenia sporov, do ktorých pôsobnosti tento obchodník patrí, v prípade, že sa tento obchodník zaviaže alebo je povinný využívať tieto subjekty na riešenie sporov so spotrebiteľmi. V tejto súvislosti nepostačuje, že uvedený obchodník buď uvedie tieto informácie v iných dokumentoch dostupných na uvedenej stránke alebo v iných záložkách tejto stránky, alebo poskytne spotrebiteľovi uvedené informácie pri uzatvorení zmluvy, na ktorú sa vzťahujú uvedené všeobecné podmienky, a to na základe iného dokumentu, než sú tieto podmienky.

rozsudok Súdneho dvora Európskej únie zo 14. júna 2017, C-75/16 Livio Menini, Maria Antonia Rampanelli proti Banco Popolare Società Cooperativa:

Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2013/11/EÚ z 21. mája 2013 o alternatívnom riešení spotrebiteľských sporov, ktorou sa mení nariadenie (ES) č. 2006/2004 a smernica 2009/22/ES (smernica o alternatívnom riešení spotrebiteľských sporov), sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni takej vnútroštátnej právnej úprave, o akú ide vo veci samej, ktorá stanovuje využitie mediácie pri sporoch uvedených v článku 2 ods. 1 tejto smernice

ako podmienku prípustnosti žaloby týkajúcej sa týchto sporov, pokiaľ takáto požiadavka nebráni účastníkom vo výkone ich práva na prístup k súdnemu systému.

Naproti tomu sa uvedená smernica musí vykladať v tom zmysle, že bráni takým vnútroštátnym právnym predpisom, o aké ide vo veci samej, ktoré stanovujú, že v rámci takej mediácie musia byť spotrebiteľia zastúpení advokátom a že svoju účasť na mediácii môžu ukončiť len v prípade, že preukážu existenciu oprávneného dôvodu na podporu tohto rozhodnutia.

rozsudok Súdného dvora Európskej únie zo 14. januára 2010 C-304/08 *Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs eV* proti *Plus Warenhandels-gesellschaft*:

Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2005/29/ES z 11. mája 2005 o nekalých obchodných praktikách podnikateľov voči spotrebiteľom na vnútornom trhu, a ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 84/450/EHS, smernice Európskeho parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004, („smernica o nekalých obchodných praktikách“), sa má vykladať v tom zmysle, že jej odporuje vnútroštátna právna úprava, ako je úprava v konaní vo veci samej, stanovujúca zásadný zákaz obchodných praktík, ktoré podmieňujú účasť spotrebiteľov na súťaži o ceny alebo na výhernej hre kúpou tovaru alebo využitím služby, bez ohľadu na osobitné okolnosti jednotlivého prípadu.

rozsudok Súdného dvora Európskej únie z 18. októbra 2012, C-428/11 *Purely Creative Ltd* a *i.* proti *Office of Fair Trading*:

Bod 31 druhá zarážka prílohy I smernice Európskeho parlamentu a Rady 2005/29/ES z 11. mája 2005 o nekalých obchodných praktikách podnikateľov voči spotrebiteľom na vnútornom trhu, a ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 84/450/EHS, smernice Európskeho parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 („smernica o nekalých obchodných praktikách“), sa má vykladať v tom zmysle, že zakazuje agresívne praktiky, ktorými obchodníci, ako sú tí vo veci samej, vytvárajú falošný dojem, že spotrebiteľ už vyhral cenu, ak činnosť smerujúca k získaniu ceny, či už ide o žiadosť o informáciu týkajúcu sa povahy danej ceny, alebo jej nadobudnutia, je podmienená tým, že spotrebiteľ musí uhradiť hotovosť alebo si spôsobiť akékoľvek náklady.

Nie je relevantné, že náklady spôsobené spotrebiteľovi, akým je kúpenie poštovej známky, sú zanedbateľné s ohľadom na hodnotu ceny, ako ani to, že obchodník z nich nemá nijaký prospech.

Rovnako nie je relevantné, že spotrebiteľ môže vykonať činnosť smerujúcu k získaniu ceny viacerými spôsobmi, ktoré mu obchodník navrhuje, pričom aspoň jeden je bezplatný, pretože niektorá alebo viaceré z týchto ponúknutých možností predpokladajú, že spotrebiteľ si pri získaní informácií o cene a možnostiach jej nadobudnutia spôsobí náklady.

Vnútroštátnym súdom prináleží posúdiť informácie poskytované spotrebiteľom s ohľadom na odôvodnenia 18 a 19 smernice 2005/29, ako aj jej článok 5 ods. 2 písm. b), t. j. so zohľadnením jasnosti a zrozumiteľnosti týchto informácií pre cieľovú skupinu predmetnej praktiky.

rozsudok Súdného dvora Európskej únie z 19. septembra 2013, C-435/11 *CHS Tour Services GmbH* proti *Team4 Travel GmbH*:

Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2005/29/ES z 11. mája 2005 o nekalých obchodných praktikách podnikateľov voči spotrebiteľom na vnútornom trhu, ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 84/450/EHS, smernice Európskeho parlamentu a Rady

97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 („smernica o nekalých obchodných praktikách“), sa má vykladať v tom zmysle, že ak obchodná praktika spĺňa všetky kritériá uvedené v článku 6 ods. 1 tejto smernice na to, aby bola kvalifikovaná ako klamlivá praktika voči spotrebiteľovi, nemá sa overovať, či taká praktika je v rozpore aj s požiadavkami odbornej starostlivosti v zmysle článku 5 ods. 2 písm. a) tej istej smernice, aby mohla byť platne považovaná za nekalú, a teda zakázanú v zmysle článku 5 ods. 1 uvedenej smernice.

rozsudok Súdneho dvora Európskej únie zo 16. apríla 2015, C-388/13 UPC Magyarország Kft proti Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatóság:

Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2005/29/ES z 11. mája 2005 o nekalých obchodných praktikách podnikateľov voči spotrebiteľom na vnútornom trhu, a ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 84/450/EHS, smernice Európskeho parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES, a nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 („smernica o nekalých obchodných praktikách“) sa má vykladať v tom zmysle, že poskytnutie nepravdivej informácie, akou je dotknutá informácia vo veci samej, spotrebiteľovi zo strany obchodníka, sa musí považovať za „klamlivú obchodnú praktiku“ v zmysle uvedenej smernice, aj keď sa toto poskytnutie týkalo iba jedného spotrebiteľa. Smernica 2005/29 sa má vykladať v tom zmysle, že ak obchodná praktika spĺňa všetky kritériá uvedené v článku 6 ods. 1 tejto smernice na to, aby bola kvalifikovaná ako klamlivá praktika voči spotrebiteľovi, nemá sa ďalej overovať, či táto praktika je v rozpore aj s požiadavkami odbornej starostlivosti v zmysle článku 5 ods. 2 písm. a) uvedenej smernice, aby mohla byť platne považovaná za nekalú, a teda za zakázanú v zmysle článku 5 ods. 1 uvedenej smernice.

rozsudok Súdneho dvora Európskej únie zo 17. januára 2013, C-206/11 Georg Köck proti Schutzverband gegen unlauteren Wettbewerb:

Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2005/29/ES z 11. mája 2005 o nekalých obchodných praktikách podnikateľov voči spotrebiteľom na vnútornom trhu, a ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 84/450/EHS, smernice Európskeho parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 („smernica o nekalých obchodných praktikách“), sa má vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá nariaďuje zdržať sa obchodnej praktiky neuvedenej v prílohe I tejto smernice jedine z dôvodu, že uvedená praktika nebola vopred schválená príslušným správnym orgánom bez toho, aby uvedený orgán posúdil nekalý charakter dotknutej praktiky podľa požiadaviek uvedených v článkoch 5 až 9 tejto smernice.

rozsudok Súdneho dvora Európskej únie z 3. apríla 2014, C-515/12 „4finance“ UAB proti Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba a Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos:

Príloha I bod 14 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2005/29/ES z 11. mája 2005 o nekalých obchodných praktikách podnikateľov voči spotrebiteľom na vnútornom trhu, a ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 84/450/EHS, smernice Európskeho parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 („smernica o nekalých obchodných praktikách“), sa má vykladať v tom zmysle, že pyramídová propagačná schéma predstavuje za každých okolností nekalú obchodnú praktiku len vtedy, ak od spotrebiteľa vyžaduje finančné plnenie v akejkoľvek výške, na základe ktorého mu ponúka možnosť získať kompenzáciu vyplývajúcu hlavne zo

zapojenia ďalších spotrebiteľov do tejto schémy, a nie z predaja alebo spotreby produktov.

rozsudok Súdneho dvora Európskej únie z 15. marca 2012, C-453/10 Jana Pereničová a Vladislav Perenič proti SOS financ, spol. s r. o.:

Článok 6 ods. 1 smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách sa má vykladať v tom zmysle, že pri posudzovaní otázky, či zmluva uzavretá medzi predajcom alebo dodávateľom a spotrebiteľom, ktorá obsahuje jednu alebo viacero nekalých podmienok, môže bez uvedených podmienok naďalej existovať, sa súd, ktorý o veci rozhoduje, nemôže opierať len o prípadnú výhodnosť vyhlásenia neplatnosti dotknutej zmluvy ako celku pre jednu zo zmluvných strán, v tomto prípade spotrebiteľa. Uvedená smernica však nebráni tomu, aby členský štát v súlade s právom Únie stanovil, že zmluva uzavretá medzi predajcom alebo dodávateľom a spotrebiteľom, ktorá obsahuje jednu alebo viacero nekalých podmienok, je neplatná ako celok, pokiaľ sa ukazuje, že to zaistí lepšiu ochranu spotrebiteľa.

Obchodnú praktiku, o akú ide vo veci samej, ktorá spočíva v uvedení nižšej než skutočnej ročnej percentuálnej miery nákladov v zmluve o úvere, treba kvalifikovať ako „klamlivú“ v zmysle článku 6 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2005/29/ES z 11. mája 2005 o nekalých obchodných praktikách podnikateľov voči spotrebiteľom na vnútornom trhu, a ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 84/450/EHS, smernice Európskeho parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 („smernica o nekalých obchodných praktikách“), pokiaľ zapríčiňuje alebo je spôsobilá zapríčiniť, že priemerný spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil. Vnútroštátnemu súdu prináleží, aby overil, či to tak je vo veci samej. Konštatovanie nekalosti takej obchodnej praktiky predstavuje jeden z prvkov, na ktorých príslušný súd môže podľa článku 4 ods. 1 smernice 93/13 založiť svoje posúdenie nekalosti zmluvných podmienok týkajúcich sa nákladov na úver poskytnutý spotrebiteľovi. Také konštatovanie však nemá priamy vplyv na posúdenie platnosti uzavretej zmluvy o úvere podľa článku 6 ods. 1 smernice 93/13.

rozsudok Súdneho dvora Európskej únie z 5. júla 2012, C-49/11 Content Services Ltd proti Bundesarbeitskammer:

Článok 5 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 97/7/ES z 20. mája 1997 o ochrane spotrebiteľa vzhľadom na zmluvy na diaľku sa má vykladať v tom zmysle, že obchodná prax spočívajúca v sprístupnení informácií uvedených v tomto ustanovení len pomocou hypertextového odkazu na internetovú stránku daného podniku nespĺňa požiadavky vyplývajúce z tohto ustanovenia, lebo tieto informácie nie sú predmetným podnikom ani „dodané“, ani spotrebiteľom „obdržané“ v zmysle tohto istého ustanovenia, ako aj preto, lebo internetovú stránku, ako je tá vo veci samej, nemožno považovať za „trvalé médium“ v zmysle uvedeného článku 5 ods. 1.

rozsudok Súdneho dvora Európskej únie z 15. apríla 2010, C-511/08 Handelsgesellschaft Heinrich Heine GmbH proti Verbraucherzentrale Nordrhein-Westfalen eV:

Článok 6 ods. 1 prvý pododsek druhá veta a článok 6 ods. 2 smernice Európskeho Parlamentu a Rady 97/7/ES z 20. mája 1997 o ochrane spotrebiteľa vzhľadom na zmluvy na diaľku sa majú vykladať v tom zmysle, že bránia vnútroštátnej právnej úprave, na základe ktorej musí spotrebiteľ v rámci zmluvy na diaľku znášať náklady na zaslanie tovaru v prípade, že uplatní svoje právo na odstúpenie od zmluvy.

rozsudok Súdneho dvora Európskej únie zo 17. decembra 2009, C-227/08 Eva Martín Martín proti. EDP Editores SL:

Článok 4 smernice Rady 85/577/EHS z 20. decembra 1985 na ochranu spotrebiteľa pri zmluvách uzatváraných mimo prevádzkových priestorov nebráni tomu, aby vnútroštátny súd ex offio vyhlásil zmluvu patriacu do pôsobnosti tejto smernice za neplatnú z dôvodu, že spotrebiteľ nebol upozornený na jeho právo odstúpiť od zmluvy, hoci sa tejto neplatnosti pred príslušnými vnútroštátnymi súdmi nikdy nedovoľával.

rozsudok Súdneho dvora Európskej únie z 13. septembra 2018, C-332/17 Starman AS proti Tarbijakaitseamet:

Článok 21 prvý odsek smernice Európskeho parlamentu a Rady 2011/83/EÚ z 25. októbra 2011 o právach spotrebiteľov, ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 93/13/EHS a smernica Európskeho parlamentu a Rady 1999/44/ES a ktorou sa zrušuje smernica Rady 85/577/EHS Rady a smernica Európskeho parlamentu a Rady 97/7/ES, sa má vykladať v tom zmysle, že bráni tomu, aby v prípade, že obchodník ponúkol celej klientele jedno alebo viacero skrátených telefónnych čísiel za vyššiu sadzbu ako základnú sadzbu, spotrebiteľia, ktorí už uzatvorili zmluvu s týmto obchodníkom, platili viac ako základnú sadzbu, keď v súvislosti s touto zmluvou telefonicky kontaktujú uvedeného obchodníka.

rozsudok Súdneho dvora Európskej únie 23. januára 2019, C-430/17 Walbusch Walter Busch GmbH & Co. KG proti Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs Frankfurt am Main eV:

Posúdenie toho, či v konkrétnom prípade prostriedok komunikácie poskytuje obmedzený priestor a čas na zobrazenie informácií v zmysle článku 8 ods. 4 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2011/83/EÚ z 25. októbra 2011 o právach spotrebiteľov, ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 93/13/EHS a smernica Európskeho parlamentu a Rady 1999/44/ES a ktorou sa zrušuje smernica Rady 85/577/EHS a smernica Európskeho parlamentu a Rady 97/7/ES, sa musí vykonať tak, že sa zohľadnia všetky technické vlastnosti obchodnej komunikácie obchodníka. V tejto súvislosti prináleží vnútroštátnemu súdu preveriť, či vzhľadom na priestor a čas, ktorý zaberá predmetná komunikácia, a na minimálnu veľkosť typografických znakov vhodnú pre priemerného spotrebiteľa, na ktorého je táto komunikácia zameraná, mohli byť v rámci uvedenej komunikácie objektívne uvedené všetky informácie vymenované v článku 6 ods. 1 tejto smernice.

Článok 6 ods. 1 písm. h) a článok 8 ods. 4 smernice 2011/83 sa musia vykladať v tom zmysle, že v prípade, že sa zmluva uzatvorí pomocou prostriedku komunikácie na diaľku, ktorý poskytuje obmedzený priestor a čas na zobrazenie informácií, a ak existuje právo na odstúpenie od zmluvy, obchodník je povinný spotrebiteľovi v rámci predmetného prostriedku pred uzatvorením zmluvy poskytnúť informáciu o podmienkach, lehote a postupoch na uplatnenie tohto práva. V takom prípade tento obchodník musí poskytnúť spotrebiteľovi vzorový formulár na odstúpenie od zmluvy uvedený v časti B prílohy I tejto smernice v jasnom a zrozumiteľnom jazyku prostredníctvom iného zdroja.

rozsudok Súdneho dvora Európskej únie zo 14. mája 2020, C-266/19 EIS GmbH proti TO:

Článok 6 ods. 1 písm. c) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2011/83/EÚ z 25. októbra 2011 o právach spotrebiteľov, ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 93/13/EHS a smernica Európskeho parlamentu a Rady 1999/44/ES a ktorou sa zrušuje smernica Rady 85/577/EHS a smernica Európskeho parlamentu a Rady 97/7/ES sa má vykladať v tom zmysle, že v situácii, keď sa telefónne číslo obchodníka zobrazuje na jeho internetovej stránke takým spôsobom, že z pohľadu priemerného spotrebiteľa, teda

spotrebiteľa, ktorý je bežne informovaný a primerane pozorný a obozretný, naznačuje, že tento obchodník používa toto číslo na svoj kontakt so spotrebiteľmi, treba vychádzať z toho, že uvedené číslo je „k dispozícii“ v zmysle tohto ustanovenia. V takom prípade sa má článok 6 ods. 1 písm. c) a h), ako aj článok 6 ods. 4 tejto smernice v spojení s bodom A jej prílohy I vykladať v tom zmysle, že obchodník, ktorý poskytne spotrebiteľovi predtým, ako sa zmluva uzavretá na diaľku alebo mimo prevádzkových priestorov stane pre neho záväznou, informácie o postupe uplatnenia práva na odstúpenie od zmluvy, pričom na tieto účely použije vzorové pokyny nachádzajúce sa v uvedenom bode A prílohy I, je povinný uviesť to isté telefónne číslo v týchto pokynoch tak, aby tomuto spotrebiteľovi umožnil oznámenie jeho prípadného rozhodnutia uplatniť toto právo prostredníctvom tohto telefónneho čísla.

rozsudok Súdneho dvora Európskej únie zo 7. júla 2016, C-476/14 Citroën Commerce GmbH proti Zentralvereinigung des Kraftfahrzeuggewerbes zur Aufrechterhaltung lauterer Wettbewerbs eV (ZLW):

Článok 3 smernice Európskeho parlamentu a Rady 98/6/ES zo 16. februára 1998 o ochrane spotrebiteľa pri označovaní cien výrobkov ponúkaných spotrebiteľovi v spojení s jej článkom 1 a článkom 2 písm. a) sa majú vykladať v tom zmysle, že náklady na prevoz automobilu od výrobcu k predajcovi, ktoré znáša spotrebiteľ, majú byť zahrnuté v predajnej cene tohto vozidla uvedenej v reklame šírenej obchodníkom, pokiaľ vzhľadom na všetky charakteristiky tejto reklamy sa táto reklama spotrebiteľovi zdá byť ponukou týkajúcou sa uvedeného vozidla. Vnútroštátnemu súdu prináleží preskúmať, či sú všetky tieto podmienky splnené.

rozsudok Súdneho dvora Európskej únie z 10. júla 2019, C-649/17 Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband eV proti Amazon EU Sàrl:

Článok 6 ods. 1 písm. c) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2011/83/EÚ z 25. októbra 2011 o právach spotrebiteľov, ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 93/13/EHS a smernica Európskeho parlamentu a Rady 1999/44/ES a ktorou sa zrušuje smernica Rady 85/577/EHS a smernica Európskeho parlamentu a Rady 97/7/ES, sa má vykladať v tom zmysle, že na jednej strane bráni takej vnútroštátnej právnej úprave, o akú ide vo veci samej, ktorá pred uzavretím zmluvy uzavretej na diaľku alebo mimo prevádzkových priestorov so spotrebiteľom, ktorá je uvedená v článku 2 bodoch 7 a 8 tejto smernice, ukladá obchodníkovi povinnosť za každých okolností poskytnúť svoje telefónne číslo. Na druhej strane z uvedeného ustanovenia nevyplýva povinnosť obchodníka zriadiť telefónnu či faxovú prípojku alebo vytvoriť novú e-mailovú adresu na to, aby sa umožnilo spotrebiteľom nadviazať s ním kontakt, a povinnosť oznámiť telefónne číslo či číslo faxu alebo e-mailovú adresu sa stanovuje len v prípadoch, keď tento obchodník už má zavedené takéto komunikačné prostriedky so spotrebiteľmi.

Článok 6 ods. 1 písm. c) smernice 2011/83 sa má vykladať v tom zmysle, že hoci toto ustanovenie ukladá obchodníkovi povinnosť sprístupniť spotrebiteľovi komunikačný prostriedok, ktorý dokáže splniť kritériá priamej a účinnej komunikácie, nebráni tomu, aby na účely splnenia týchto kritérií obchodník poskytol iné komunikačné prostriedky než tie, ktoré sú vymenované v uvedenom ustanovení.

rozsudok Súdneho dvora Európskej únie zo 17. decembra 2019, C-465/19 B & L Elektrogeräte GmbH proti GC:

Článok 2 bod 8 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2011/83/EÚ z 25. októbra 2011 o právach spotrebiteľov, ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 93/13/EHS a smernica

Európskeho parlamentu a Rady 1999/44/ES a ktorou sa zrušuje smernica Rady 85/577/EHS a smernica Európskeho parlamentu a Rady 97/7/ES, v spojení s článkom 2 bodom 9 tejto smernice sa má vykladať v tom zmysle, že zmluva uzatvorená medzi obchodníkom a spotrebiteľom v stánku prevádzkovanom obchodníkom na obchodnom veľtrhu hneď potom, ako bol tento spotrebiteľ nachádzajúci sa v uličke spoločnej pre rôzne stánky umiestnené vo výstavnej hale veľtrhu oslovený týmto obchodníkom, je „zmluva uzatvorená mimo prevádzkových priestorov“ v zmysle tohto ustanovenia.

4. Závazky Slovenskej republiky vo vzťahu k Európskej únii:

a) lehota na prebranie príslušného právneho aktu Európskej únie:

- smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/2161 z 27. novembra 2019, ktorou sa menia smernica Rady 93/13/EHS a smernice Európskeho parlamentu a Rady 98/6/ES, 2005/29/ES a 2011/83/EÚ, pokiaľ ide o lepšie presadzovanie a modernizáciu predpisov Únie v oblasti ochrany spotrebiteľa – do 28. novembra 2021
- smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/770 z 20. mája 2019 o určitých aspektoch týkajúcich sa zmlúv o dodávaní digitálneho obsahu a digitálnych služieb – do 1. júla 2021
- smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/771 z 20. mája 2019 o určitých aspektoch týkajúcich sa zmlúv o predaji tovaru, ktorou sa mení nariadenie (EÚ) 2017/2394 a smernica 2009/22/ES a zrušuje smernica 1999/44/ES – do 1. júla 2021
- ostatné smernice už boli transponované do právneho poriadku Slovenskej republiky, ide o novelizáciu už transponovaných ustanovení,

b) informácia o konaní začatom proti Slovenskej republike o porušení podľa čl. 258 až 260 Zmluvy o fungovaní Európskej únie v platnom znení:

- konanie o porušení č. 2021/0510 pre neoznámenie transpozičných opatrení k smernici Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/770 z 20. mája 2019 o určitých aspektoch týkajúcich sa zmlúv o dodávaní digitálneho obsahu a digitálnych služieb – formálne oznámenie Európskej komisie listom zo dňa 29. septembra 2021, odôvodnené stanovisko Európskej komisie listom zo dňa 29. septembra 2022,
- konanie o porušení č. 2021/0511 pre neoznámenie transpozičných opatrení k smernici Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/771 z 20. mája 2019 o určitých aspektoch týkajúcich sa zmlúv o predaji tovaru, ktorou sa mení nariadenie (EÚ) 2017/2394 a smernica 2009/22/ES a zrušuje smernica 1999/44/ES – formálne oznámenie listom zo dňa 29. septembra 2021, odôvodnené stanovisko Európskej komisie listom zo dňa 29. septembra 2022,
- konanie o porušení č. 2022/0189 pre neoznámenie transpozičných opatrení k smernici Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/2161 z 27. novembra 2019, ktorou sa menia smernica Rady 93/13/EHS a smernice Európskeho parlamentu a Rady 98/6/ES, 2005/29/ES a 2011/83/EÚ, pokiaľ ide o lepšie presadzovanie a modernizáciu predpisov Únie v oblasti ochrany spotrebiteľa – formálne oznámenie listom zo dňa 27. januára 2022, odôvodnené stanovisko Európskej komisie listom zo dňa 29. septembra 2022,

- c) informácia o právnych predpisoch, v ktorých sú uvádzané právne akty Európskej únie už prebrané, spolu s uvedením rozsahu ich prebrania, príp. potreby prijatia ďalších úprav:

smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/2161 z 27. novembra 2019, ktorou sa menia smernica Rady 93/13/EHS a smernice Európskeho parlamentu a Rady 98/6/ES, 2005/29/ES a 2011/83/EÚ, pokiaľ ide o lepšie presadzovanie a modernizáciu predpisov Únie v oblasti ochrany spotrebiteľa (Ú. v. EÚ L 328, 18.12.2019) – nie je prebratá v žiadnom právnom predpise, bude prebratá návrhom zákona,

smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/770 z 20. mája 2019 o určitých aspektoch týkajúcich sa zmlúv o dodávaní digitálneho obsahu a digitálnych služieb (Ú. v. EÚ L 136, 22.5.2019) – nie je prebratá v žiadnom právnom predpise, bude prebratá návrhom zákona,

smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/771 z 20. mája 2019 o určitých aspektoch týkajúcich sa zmlúv o predaji tovaru, ktorou sa mení nariadenie (EÚ) 2017/2394 a smernica 2009/22/ES a zrušuje smernica 1999/44/ES (Ú. v. EÚ L 136, 22.5.2019) – nie je prebratá v žiadnom právnom predpise, bude prebratá návrhom zákona,

smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/2302 z 25. novembra 2015 o balíkoch cestovných služieb a spojených cestovných službách, ktorou sa mení nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 a smernica Európskeho parlamentu a Rady 2011/83/EÚ a ktorou sa zrušuje smernica Rady 90/314/EHS (Ú. v. EÚ L 326, 11.12.2015)

- zákon č. 575/2001 Z. z. o organizácii činnosti vlády a organizácii ústrednej štátnej správy v znení neskorších predpisov,
- zákon č. 170/2018 Z. z. o zájazdoch, spojených službách cestovného ruchu, niektorých podmienkach podnikania v cestovnom ruchu a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov,

smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/94/EÚ z 22. októbra 2014 o zavádzaní infraštruktúry pre alternatívne palivá (Ú. v. EÚ L 307, 28.10.2014)

- vyhláška Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky č. 358/2013 Z. z., ktorou sa ustanovuje postup a podmienky v oblasti zavádzania a prevádzky inteligentných meracích systémov v elektroenergetike,
- vyhláška Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky č. 228/2014 Z. z., ktorou sa ustanovujú požiadavky na kvalitu palív a vedenie prevádzkovej evidencie o palivách,
- vyhláška Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky č. 168/2015 Z. z., ktorou sa mení vyhláška Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky č. 358/2013 Z. z., ktorou sa ustanovuje postup a podmienky v oblasti zavádzania a prevádzky inteligentných meracích systémov v elektroenergetike,
- vyhláška Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky č. 367/2015 Z. z., ktorou sa mení a dopĺňa vyhláška Ministerstva životného prostredia

Slovenskej republiky č. 228/2014 Z. z., ktorou sa ustanovujú požiadavky na kvalitu palív a vedenie prevádzkovej evidencie o palivách,

- zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov v znení neskorších predpisov,
- zákon č. 251/2012 Z. z. o energetike a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov,
- zákon č. 71/2013 Z. z. o poskytovaní dotácií v pôsobnosti Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov,

smernica Európskeho parlamentu a Rady 2013/11/EÚ z 21. mája 2013 o alternatívnom riešení spotrebiteľských sporov, ktorou sa mení nariadenie (ES) č. 2006/2004 a smernica 2009/22/ES (smernica o alternatívnom riešení spotrebiteľských sporov) (Ú. v. EÚ L 165, 18.6.2013)

- zákon č. 420/2004 Z. z. o mediácii a o doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov,
- zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov v znení neskorších predpisov,
- zákon č. 102/2014 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri predaji tovaru alebo poskytovaní služieb na základe zmluvy uzavretej na diaľku alebo zmluvy uzavretej mimo prevádzkových priestorov predávajúceho a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov,
- zákon č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov,
- zákon č. 391/2015 Z. z. o alternatívnom riešení spotrebiteľských sporov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov,

smernica Európskeho parlamentu a Rady 2011/83/EÚ z 25. októbra 2011 o právach spotrebiteľov, ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 93/13/EHS a smernica Európskeho parlamentu a Rady 1999/44/ES a ktorou sa zrušuje smernica Rady 85/577/EHS a smernica Európskeho parlamentu a Rady 97/7/ES (Ú. v. EÚ L 304, 22.11.2011) v platnom znení

- zákon č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov,
- zákon č. 22/2004 Z. z. o elektronickom obchode a o zmene a doplnení zákona č. 128/2002 Z. z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 284/2002 Z. z. v znení neskorších predpisov,
- zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov v znení neskorších predpisov,
- zákon č. 251/2012 Z. z. o energetike a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov,
- zákon č. 102/2014 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri predaji tovaru alebo poskytovaní služieb na základe zmluvy uzavretej na diaľku alebo zmluvy uzavretej mimo prevádzkových priestorov predávajúceho a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov,

smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/122/ES zo 14. januára 2009 o ochrane spotrebiteľov, pokiaľ ide o určité aspekty zmlúv o časovo vymedzenom užívaní ubytovacích zariadení, o dlhodobom dovolenkovom produkte, o ďalšom predaji a o výmene (Ú. v. EÚ L 33, 3.2.2009)

- zákon č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov,
- zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov v znení neskorších predpisov,
- zákon č. 161/2011 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri poskytovaní niektorých služieb cestovného ruchu a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov,

smernica Európskeho parlamentu a Rady 2006/123/ES z 12. decembra 2006 o službách na vnútornom trhu (Ú. v. EÚ L 376, 27.12.2006)

Gestor: Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky

- zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov,
- zákon č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov,
- zákon Slovenskej národnej rady č. 78/1992 Zb. o daňových poradcoch a Slovenskej komore daňových poradcov v znení neskorších predpisov,
- zákon č. 136/2010 Z. z. o službách na vnútornom trhu a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov,

smernica Európskeho parlamentu a Rady 2006/114/ES z 12. decembra 2006 o klamlivej a porovnávacej reklame (kodifikované znenie) (Ú. v. EÚ L 376, 27.12.2006)

Gestor: Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky,

- zákon č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov,
- zákon č. 147/2001 Z. z. o reklame a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov,

smernica Európskeho parlamentu a Rady 2005/29/ES z 11. mája 2005 o nekalých obchodných praktikách podnikateľov voči spotrebiteľom na vnútornom trhu, a ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 84/450/EHS, smernice Európskeho parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 („smernica o nekalých obchodných praktikách“) (Ú. v. EÚ L 149, 11.6.2005)

- zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov v znení neskorších predpisov,
- zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov,
- zákon č. 261/2023 Z. z. o žalobách na ochranu kolektívnych záujmov spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov,

smernica Európskeho parlamentu a Rady 2003/33/ES z 26. mája 2003 o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov týkajúcich sa reklamy a sponzorstva tabakových výrobkov (Ú. v. EÚ L 152, 20.6.2003; Mimoriadne vydanie Ú. v. EÚ, kap. 15/zv. 7)

- zákon č. 147/2001 Z. z. o reklame a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov,

smernica 2000/31/ES Európskeho parlamentu a Rady z 8. júna 2000 o určitých právnych aspektoch služieb informačnej spoločnosti na vnútornom trhu, najmä o elektronickom obchode (smernica o elektronickom obchode) (Ú. v. ES L 178, 17.7.2000; Mimoriadne vydanie Ú. v. EÚ, kap. 13/zv. 25)

- zákon č. 22/2004 Z. z. o elektronickom obchode a o zmene a doplnení zákona č. 128/2002 Z. z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 284/2002 Z. z. v znení neskorších predpisov,
- zákon č. 264/2022 Z. z. o mediálnych službách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o mediálnych službách),

smernica 98/6/ES Európskeho parlamentu a Rady zo 16. februára 1998 o ochrane spotrebiteľa pri označovaní cien výrobkov ponúkaných spotrebiteľovi (Ú. v. ES L 80, 18.3.1998; Mimoriadne vydanie Ú. v. EÚ, kap. 15/zv. 4)

- zákon č. 147/2001 Z. z. o reklame a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov,
- zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov v znení neskorších predpisov v znení neskorších predpisov,

smernica Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (Ú. v. ES L 95, 21.4.1993; Mimoriadne vydanie Ú. v. EÚ, kap. 15/zv. 2)

- zákon č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov,
- zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov v znení neskorších predpisov,
- zákon č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov,
- zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov,
- zákon č. 261/2023 Z. z. o žalobách na ochranu kolektívnych záujmov spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov,
- potreba implementácie nariadenia (EÚ) 2017/2394 v platnom znení a transpozícia smernice (EÚ) 2019/770, smernice (EÚ) 2019/771 a smernice (EÚ) 2019/2161
- potreba prijatia ďalších úprav: odstraňovanie aplikačných problémov, národného goldplatingu, úprava sankčných ustanovení

5. Návrh zákona je zlučiteľný s právom Európskej únie:

Úplne